

Ta list dobijo **zastonj** vsi naročniki **Slov. Gospodaria**.

Štev. 55.

Maribor, dne 24. avgusta 1914.

Letnik VI.

Naročnina listu: —
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . " 5.—
Četrť leta . . . " 25.—
Mesečno . . . " 1.—
Tanaj Avstrije: —
Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
" 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računijo po 12 vinarjev
od 6redne petivrstice: pri
večkratnih oznanilih velja
::: popust. :::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Noroška ulica 7. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popold.

Avstrijski uspehi na jugu in severu.

Naši korakajo v Sandžak Novibazar. — Avstrijska konjenica se odlikuje. — Nemci zasedejo glavno mesto Belgije. — Nemška zmaga pri Metz. — Grčija zasede Srbsko Macedonijo.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Naša armada je med 13. in 19. avgustom z veliko hrabrostjo in odločnostjo navalila na Srbe pred Valjevimi. Izid je bil povoljen, zmaga je bila na naši strani. S tem navalom je pa dosegla naša armada tudi velik taktičen uspeh. S svojim živahnim prodiranjem je prisilila Srbe, da so zbrali vso svojo armado okoli Valjeva. S tem je vpad naših čet v Srbijo na drugih krajih zelo olajšan. In že nam poročajo uradna poročila o uspešnem prodiranju na srbska tla tudi ob južnovzhodni strani Bosne. Naše čete ob severu pa, ki so vrgle nasprotnika proti Valjevu, so se zopet v najlepšem redu zbrale okoli Šabaca. Tam bodo čakale trenotka, da zopet navalijo s četami, ki prodirajo od drugod, na skupnega sovražnika. Uradno poročilo o tem se glasi:

Dunaj, dne 22. avgusta.

(Uradno.) Ker je v boj med Avstrijo in Srbijo posegla vmes tudi Rusija, je bila Avstrija prisiljena, da je vso svojo vojno moč združila za glavno vojsko proti Rusiji. S tem je postala vojska proti Srbiji, katero je smatrala javnost samo za nekaki kazenski pohod, bolj postranskega pomena.

Vključ temu je bil splošni položaj tak, da ni kazalo drugega, nego da je morala Avstrija pričeti z napadom, toda z izrecnim namenom, napraviti v sovražno srbsko ozemlje le kratek, uspešen sunek, potem pa zopet nekoliko počakati in ob priliki zopet udariti.

Ta kratek avstrijski sunek je bil tudi izvršen, in sicer med 13. in 18. avgustom. Del naših čet je zapletel v boj skoro vso srbsko armado, in čeprav je srbska premoč napadla naše čete, je bil vendar vsak srbski napad sijajno odbit, pri čemur je imel sovražnik velikanske izgube.

Da so pri teh napadih imele tudi naše čete precejšnje izgube, se ni čuditi, saj je bil sovražnik številnejši in se mu je šlo tudi za njegov obstoj. Ko so tedaj naše čete prodrle že globoko v Srbijo, so dobile dne 19. avgusta povelje, da se morajo zopet vrniti na svoja prvotna mesta ob Drini in Savi, na bojišču pa so pustili popolnoma onemoglega sovražnika. Zasedle so vse srbske hribe v okolišju Šabaca.

Avstrijske čete, ki so udrle iz Bosne na srbska tla, korakajo med neprestanimi boji proti Valjevemu.

S popolno mirnodušnostjo lahko zremo v nadaljni potek bojev, kojih končni izid bo opravil za-

upanje, katero se je stavilo v naše vrle čete, ki so s svojo hrabrostjo v dnevih med 13. in 19. avgustom tako sijajno rešile težko nalogo.

30 srbskih bataljonov odbitih.

Dunaj, dne 22. avgusta.

(Uradno.) Na južno-vzhodnem bojišču, vzhodno od Višegrada-Rudo so avstrijske čete po vročih bojih dne 20. in 21. avgusta na celi črti vrgle nazaj okrog 30 srbskih bataljonov. Sovražnik je imel seboj veliko število gorskih, poljskih in tudi težkih topov.

Višegrad in Rudo ležita na bosansko-srbski meji (proti sandžaku Novi pazar, Višegrad ob izlivu Brzave v Drino, Rudo pa južno od Višegrada ob reki Lim, ki je pritok reke Drine. Oba kraja se nahajata na bosanskih tleh.

Srbi so se zaračunili.

Bolgarska poročila pravijo, da so srbski vladni krogi zelo potrti vsled izbornega zadržanja avstroogrskih Jugoslovancev v dosedanjih bojih na srbskih tleh. Navdušenje in hrabrost, katero kažejo ravno Jugoslovanci v naši armadi, je naredila Srbe bolj malodušne, kakor vse dosedanje izgube na bojiščih.

Grčija zasede Srbsko-Macedonijo.

Sofia, dne 21. avgusta.

Grški ministrski predsednik Venizelos je izjavil, da obstoja med Grčijo in Srbijo zvezna pogodba da se skupno branita in napadata. Vsled te pogodbe se čuti Grčija zavezano, da brani srbsko mejo proti Bolgariji in vsled tega bodo šle 3 grške divizije Macedonijo in jo zasedle do Skoplja.

Ujeti Srbi.

(Uradno.) Dne 20. avgusta so prepeljali v Arad okrog 1400 Srbov, ki so jih ujeli pri Šabacu. Med njimi je mnogo četašev, a tudi žensk, ki so streljale na naše čete.

Ruski častniki v srbski službi.

(Uradno.) Iz dobrih virov je znano, da so

srbskim vojnim oddelkom, katere so premagali Avstriji, poveljevali ruski častniki, ki so prostovoljno vstopili v srbsko službo.

Kam bo bežala srbska armada?

V Sofiji sodijo, da se umakne srbska armada takoj, ko bo njen odpor zlomljen, čez bolgarsko mejo, da ne bo prisiljena, se avstrijski armadi podati. Bolgarska armada je za ta slučaj pripravljena, da jih razoroži. V Novo Srbijo se srbska armada pa ne more umikati, ker je bolgarski četaš Mičev razstrelil most čez reko Vardar pri Demirkapi.

Zopet iz zasede ustreljen.

Dunaj, dne 21. avgusta.

(Uradno.) Listi poročajo, da je bil poveljnik 8. pionirskega bataljona v Klosterneuburgu, major Winterhalder, ustreljen iz zasede.

Srbska se pritožuje zoper Albance.

Srbski zastopnik v Draču se je pri albanski vladi pritožil, ker albanske prostovoljne čete neprestano vpadajo na srbsko ozemlje.

Albanski hajduk Isa Boljetinac vpade v Srbijo.

Berolin, dne 20. avgusta.

List „Lokalanzeiger“ poroča, da je nastal v Novi Srbiji velik upor. Uporniki se bližajo za hrbet srbski armadi. Albanski hajduk Isa Boljetinac ima zbranih okrog sebe 10.000 vstašev, s katerimi je vdrl iz Albanije v Novo Srbijo. Vstaši so potisnili srbske vojaške čete proti Skoplju.

Avstrijsko-črnogorsko bojišče.

Črnogorci obstreljujejo Kotor

Dunaj, dne 22. avgusta.

(Uradno.) Iz Bojišča se z dne 21. t. m. uradno poroča:

Na južnem bojišču so obstreljevali Črnogorci brez kakega bistvenega uspeha Kotor. Naša trdnjavska artilerija, kakor tudi topovi iz vojnih ladij, so streljali na Črnogorce z očitno velikim uspehom.

Pri Trebinju je vse mirno.

Bileco smo obstreljevali zmerno, toda brez posledica.

Ta list dobijo **zastonj** vsi naročniki **Slov. Gospodaria**.

Avstrijske čete prodirajo v Sandžak.

Dunaj, dne 22. avgusta.

Naše čete so zasedle dne 18. avgusta Plevlje in prodirajo čez reko Drino in Lim.

Plevlje je majhno mesto v sandžaku Novi pazar, leži ob reki Cehotini, oddaljeno kakih 30 km od avstrijsko-bosanske meje. Dokler je bil sandžak Novi pazar pod avstrijsko upravo, je bila v Plevlju močna avstrijska posadka. Po zadnji balkanski vojski se je pa sandžak Novi pazar razdelil med Srbijo in Črno goro.

Boji pri Grahovem.

Lipko, dne 20. avgusta.

Listi poročajo: Črnogorske čete se že 2 dni borijo v okolici gore Lisanica blizu Grahovega proti močnim avstrijskim oddelkom. Na črnogorski strani je padlo 45 mrtvih in ranjenih.

Grahovo je utrjeno črnogorsko mesto ob dalmatinski meji severno od Kotora.

Sedaj je Avstrija v nevarnosti!

Francoska posadka, ki je bila svoj čas poslana v Škader, je dobila od doma povelje, da naj odkoraka v Cetinje, kjer bo pomagala braniti Črno Goro. Seveda, vsled teh par francoskih možiceljnjev je Avstrija naenkrat ogrožena. Resnica na tem bahatem poročilu, kako Francozi Črni Gori velikodušno pomagajo, pa je za Francoze žalostno dejstvo, da svoje skadske posadke niso mogli spraviti domov, kjer bi jo krvavo potrebovali. Črnagora pa bo s Francozi vred naša!

Avstrijsko-rusko bojišče.

Že v zadnji številki „Straže“ in „Slov. Gospodarja“ smo poročali o bojih za gališko mejo Sokal, ki so se končali s popolnim uspehom avstrijskega orožja. Kakor se sedaj izve, so bili boji večji nego so nam jih slikala prva poročila. Iz Lvova se namreč uradno poroča:

Lvov, dne 22. avgusta.

O spopadu pri Sokalu nam je treba dodati, da je bila ruska brigada popolnoma poražena in razkropljena. Naše čete so se zopet izkazale izredno pogumne. En ruski general je mrtv, drugi pa ranjen in prepeljan v Lvov. Število vjetih in ranjenih Rusov je zelo veliko.

Avstrijska konjenica nastopa zmagovito.

Dunaj, dne 22. avgusta.

(Uradno.) Z avstrijsko-ruskega bojišča se poroča: V Tomaškovem so napadli naši divizijo sovražne armade. Dva kozaška polka in ulanski polk so morali bežati.

Vpad ruske konjeniške divizije so naši odbili. Pri Turynki in Kamionka-Strumilova so natepli po eno rusko brigado.

Tomaškov se nahaja na Ruskem, in sicer severno-zahodno od Sokala.

Turynka in Kamionka-Strumilova ležita v Galiciji, v bližini Sokala.

Avstrijski zrakoplovci nad Rusi.

Naši avstrijski zrakoplovci izvajajo drzne čine. Upajo se globoko v sovražnikovo deželo, prinašajo izborna poročila in zelo vznemirjajo ruske čete in trenje z metanjem bomb.

O bojih pri Sokalu.

Lvov, dne 21. avgusta.

Vojaško poveljstvo v Lvovu objavlja sledeče: Vesti, ki krožijo po Lvovu, češ, da so Rusi pri Sokalu uničili nek avstrijski bataljon pehote, bombardirali in zažgali mesto Sokal, so neresnične. Umevno je sicer, da je vsled obstreljevanja Rusov izbruhnil v Sokalu tupaťam kak požar, kakor n. pr. na kolodvoru. Rusi so oddali le nekaj streliv iz topov na Sokal, ki pa ni povzročili mestu nobene škode. Bataljon avstrijske pehote, ki je bil v boju z Rusi, je imel le majhno število ranjencev. Ruse so naše čete zapodile čez mejo.

Iz Tarnopola se še poroča, da je v vas Duđinija vdrlo nekaj ruskih kozakov. Avstrijske čete so takoj prijele kozake, ki so se morali umakniti, pustivši na bojnem polju 10 ranjencev in 30 mrtvih. Kozakom je pomagal oddelek ruske pehote. Kozaki so se spustili v divji beg. Od avstrijskih čet, katere so zapodile Ruse v beg, ni padel nihče. Imele so le nekaj ranjencev.

Avstrijci zasedli rusko mesto Sandomir.

Lvov, 21. avgusta.

List „Slovo Polskie“ poroča: Avstrijske čete so po kratkem boju z Rusi zasedle mesto Sandomir ob reki Visli.

Mesto Sandomir je sedež okrožja Sandomir na Rusko-Poljskem v pokrajini Radom. Mesto šteje 8000 prebivalcev, med katerimi je čez 5000 katoličanov. V Sandomirju je 6 katoliških cerkev, bogoslovje in gimnazija. V mestu je sedež sandomirske katoliške škofije, ki šteje 218 župnij, 276 duhovnikov in blizu 900 tisoč vernikov. Ob reki Visli, po kateri plujejo tudi manjše ladje, se nahaja malo pristanišče. V 13. stoletju so imeli poljski knezi v Sandomirju svoj sedež. V tedanji dobi je bilo mesto največje poljsko trgovsko središče. Leta 1655 so Švedi mesto Sandomir že skoraj popolnoma razrušili. Med Avstriji in Poljaki se je vršila leta 1809 pri Sandomirju krvava bitka.

Boji ob bukovinski meji.

Kozaki se borijo avstrijske kavalarije.

Lvov, dne 20. avgusta.

Boj med ruskimi in avstrijskimi prednjimi četami se ne vrši samo ob meji Galicije, ampak tudi ob bukovinsko-ruski meji. Poroča se, da so kozaki na različnih mestih poskušali napasti naše obmejne straže, a so navadno takoj zbežali, kakor hitro se je pokazala avstrijska kavalarija. Kozaki so, kakor je razvidno iz teh bojov, izgubili svoj nekdanji sloves in ne proizvajajo več enakih junaških činov, kakor so jih nekdanj njih predniki. Kozaške čete se naravnost bojijo, priti v dotiko z avstrijsko kavalarijo.

Avstrijske čete odbile ruske napade.

Jakín, 18. avgusta.

O bojih na avstrijsko-ruski meji poroča Lvovski list „Slovo Polskie“:

Pri mestu Kunow je poskušala četa kozakov, katero je podpirala tudi ruska infanterija, prekoračiti avstrijsko mejo. Ruski napad so naše čete že po kratkem boju odbile. Izgube na ruski strani so precejšnje.

Vroč boj se je bil med našimi in ruskimi četami tudi pri mestecu Stojanov, ki je nekaj kilometrov oddaljeno od Sandomirja. Rusi so bili poraženi ter imajo velike izgube. Avstrijci so zajeli dva ruska topova in veliko množino streliva.

200 ruskih kozakov je trikrat zaporedoma napadlo vas Koszlaki, ki leži 3 km od ruske meje v okraju Zbaraž v Galiciji. Vsled paznosti orožniškega poveljnika Kotula se je posrečilo Avstrijem, vreči Ruse čez mejo. Naši so Ruse zasledovali. Bežeči kozaki so med potjo na ruski strani zažgali veliko poljsko vas Chavlovice pri Sandomirju.

V petek, dne 14. avgusta, sta blizu Stojanovega dve stotnji ruskih kozakov prekoračili avstrijsko mejo in sta se brez boja udali avstrijski obmejni straži. Ruski major, ki je vodil kozaški oddelek, se je malo pred predajo sam ustrelil.

Kunow je končna postaja ruske železnice Lodz-Sandomir. Mesti Sandomir in Kunow veže tudi dobra cesta.

Torišče teh novejših bojov je torej najsevernejši rt Galicije. Na zemljevidu je razvidno, da leži mesto Sandomir ne daleč od avstrijske meje.

Avstrijci izborni strelci.

Lvov, dne 20. avgusta.

O boju pri Novosieli ob rusko-gališki meji, o katerem smo že poročali v „Straži“ in „Slov. Gospodarju“, se še poroča: Naše čete so streljale na kozake v oddaljenosti 1000 m. Pet posebno dobrih strelcev je stopilo naprej, pokleknilo in so začeli pošiljati smrtonosne krogle med kozaške vrste. Častniki so z daljnogledi zasledovali uspeh našega streljanja. Skoro vsak posamezen strel je zadel; 8 kozakov je bilo pri priči mrtvih, mnogo ranjenih, ostali pa so si v begu poiskali rešitev.

Nemci v Bruselju!

Berolin, dne 20. avgusta.

(Uradno.) Nemške čete so danes zavzele Bruselj, glavno mesto Belgije.

Bruselj, glavno mesto Belgije, je v nemških rokah! Udarce za udarcem pada po glavah Belgijcev in Francozov. Zavzetje Lütticha, uspešni boji okrog trdnjave Namur in slednjič zavzetje Bruslja v tako kratkem času, so uspehi Nemcev, o kojih se Belgijcem in Francozom niti sanjati ni moglo. Vsi načrti Francije, spraviti svoje čete skozi Belgijo v Nemčijo, so sedaj na mah uničeni. Nemčija pa ni samo temeljito zadelala prehoda Francozov čez črto Maas-Sambre pri Lüttichu, marveč njeni načrti so, kakor se zdi, čisto drugačni. Že en sam pogled na zemljevid nam pove, da bo sedaj Nemčija zastavila vse sile, da padé najmočnejša belgijska trdnjava Antwerpen. Če padé Antwerpen, je Nemčija neomejeni gospodar Belgije in vsak neposreden vpliv Anglije na potek voj-

ske na belgijskih tleh je izključen. V tem slučaju bi bili prekržani vsi francoski načrti, kako napasti Nemčijo od belgijske strani. In še več! Nemčija bi v slučaju padca Antwerpena prisilila Francijo, da se mora bojevati tam, kjer so za Nemčijo najbolj ugodna tla, in to je ob francosko-belgijski meji, ki je le slabo zavarovana. Vsa pozornost je sedaj obrnjena na mogočno trdnjavo Antwerpen.

Bruselj, glavno mesto belgijskega kraljestva in sedež belgijskega kralja, leži v sredini Belgije in šteje 580.000 prebivalcev. Mesto ni utrjeno. Deli se v dva glavna dela, v gornje in spodnje mesto. V gornjem delu stanujejo večinoma bogataši in milijonarji, v spodnjem pa obrtniki in trgovci. V spodnjem delu mesta so krasne, ravne ulice. V prejšnjih časih je bil Bruselj trdnjava, kar spričujejo trije, še sedaj ohranjeni stolpi, ki so tvorili spodnji del citadele. Tam, kjer so se nahajale nekdanje utrdbe, se razprostirajo sedaj krasni vrtovi. Mesto ima obliko peterokota. Bruselj je mesto krasnih stavb starega in novega časa. Znamenita stavba je rotovž, zgrajena l. 1454 s svojim, 100 m visokim stolpom, nadalje kraljeva palača, znameniti muzej s krasnimi slikami. Belgijski kralj Albert, ves kraljevi dvor in vlada, so še pred 14 dnevi zapustili Bruselj in se preselili v Antwerpen.

Tudi v zgodovini je igral Bruselj znamenito vlogo. V hudih bojih med Španci, Belgijci in Nizozemci v 16. stoletju je bil Bruselj kot trdnjava glavno oporišče Spancev. Bruselj je bil večkrat v Avstrijski oblasti, zadnjič l. 1794. Istega leta so ga zavzeli Francozi vsled zmage nad Avstriji pri Fleurisu. L. 1815 je prišel Bruselj v oblast Belgije. L. 1830 je uničil grozni požar dobro polovico mesta. Bruselj se prištevja k najlepšim, najmodernejšim in najbogatejšim mestom v Evropi.

Velika zmaga Nemcev pri Metzu.

Velika zmaga Nemcev pri Metz-u.

Berolin, dne 21. avgusta.

(Uradno.) Pod poveljstvom bavarskega prestolonaslednika so prema gale dne 20. avgusta nemške čete francosko armado pri Metz-u. Močna francoska armada, ki je udrla v Lotaringijo, je vržena na celi črti nazaj. Izgube Francozov so velikanske. Vjetih je več tisoč francoskih vojakov in zaplenjenih veliko topov. Celokupni uspeh se še ne more pregledati, ker je obseg bojišča mnogo večji, kakor v bojih leta 1870-71. V boj je bila zaplenjena cela nemška armada. Nemška armada zasleduje Francoze in boj se danes nadaljuje.

Nemški plen pri Metzu.

Berolin, 22. avgusta.

V bitki pri Metzu in v Vogezah je stalo osem francoskih armadnih korov. Bežeče Francoze nemška armada danes zasleduje. Nemci so odvzeli večeraj Francozom nad 50 topov in ujeli 10.000 francoskih vojakov.

Trdnjava Metz je v zgodovini Francozov žalostnega spomina. Pred 44 leti je v krvavih bitkah okrog Metza doletela francoska armada ista žalostna usoda, katera ji sedaj preti.

Ko je dne 6. avgusta 1870 porazil pruski prestolonaslednik francosko armado, Mac Mahona, v krvavi bitki pri Wörthu, se je umikala vsa francoska armada proti Metzu. Nemška armada ji je sledila za petami. Že dne 14. avgusta je stala pred Metzom. Francoski general Bazaine je poskusil udreti s 170 tisoč možmi iz Metza, toda izpad se mu je ponesrečil. Poveljnik nemške armade, princ Friderik Karol, je oblegal mesto Metz. Dne 27. oktobra se je trdnjava Metz udala in 170.000 Francozov je bilo vjetih. Vsled popolnega poraza Francozov l. 1870-71 je prišla Alzacija in Lotaringija, koje glavno mesto je Metz, pod nemško oblast.

Uspešno prodiranje nemške armade v Belgiji je bilo povod, da je vpadla francoska armada v Lotaringijo, da bi ovirala zbiranje glavne nemške armade v Belgiji. Če bi se bilo Francozom posrečilo, prodreti nemško vojno moč v Lotaringijo, bi morala Nemčija poslati glavni del svoje armade v ogroženo Lotaringijo in Franciji bi se ne bilo treba bati glavnega nemškega sunka od belgijske strani.

Vsi dosedanji poskusi Belgijcev pri Mühlhausnu, pri Lagardi in Schleittstadtu in sedaj pri Metz-u, da bi udrla v Lotaringijo, so se ponesrečili. Če bi se nemški armadi posrečilo, zavzeti francosko trdnjavo Verdun, ki leži komaj 60 km vzhodno od Metza, bi bila francoska armada deljena v dva dela, kakor leta 1870-71 in njena usoda bi bila zapečatena.

Angleži pomagajo Francozom.

Gotovo je, da je dne 14. avgusta angleški general French, ki je poveljnik angleške armade (na suhem) prispel v glavni francoski vojni stan.

Ali je že stopilo tudi kaj angleške armade na evropska tla, ni mogoče dognati. Toliko je gotovo, da do 17. avgusta ni stopil na belgijska tla niti en angleški vojak.

Nekateri mislijo, da so Angleži izkreali svoje vojaštvo — računi se na okroglo 120.000 mož — ob francoski obali in da je prevoz in izkrcanje ščitilo vse angleško brodovje. Iz tega, da je bilo angleško brodovje pri prevozu zaposleno, je tudi razumljivo, da še angleško in nemško brodovje ni trčilo skupaj.

Nemčija bo odklonila predrzne japonske zahteve?

Kolin, 20. avgusta.

List „Kölnische Zeitung“ piše z ozirom na zadnji predlog, ki ga je stavila Japonska Nemčiji, o katerem smo poročali v petkovi „Straži“, sledečo: Nasedbina Kiau-Cou spada pod najoddaljenejšo točko nemške posesti. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je bilo Nemcem takoj jasno, da bodo začasno izgubili to nasedbino. Kljub temu pa bo Nemčija odklonila japonske zahteve. Ali se bo mogla Japonska delj časa veseliti ropa nemške posesti, je odvisno o nadaljnjem razvoju dogodkov na evropskih velikih bojiščih.

Boji v Lüttichu.

Nizozemski dnevnik „Telegraf“ javlja o groznih prizorih, ki so se dogodili, ko so nemške čete prikorakale v mesto: Iz hiš se je streljalo; dečki in ženske so metali kamenje na vojake, celo starčki so streljali iz za vrat na bližajoče se vojaštvo. Vojaki so po vojnem običaju postrelili, kar jim je prišlo črez pot. Ko se je zdelo, da se še ne ubeglo pribivalstvo nič več ne ustavlja, se je nehalo tudi streljanje od strani nemškega vojaštva. Na to so vojaki razdelili med prebivalstvo tiskan oklic v francoskem jeziku, da Nemci niso prišli zavojevati Belgije, ampak da bodo last in pravice Belgijcev spoštovali. Zapovednik je potem še povedal, da Nemci niso sovražniki Belgijcev, da jih je le nujna potreba primorala stopiti na belgijska tla, da bi se pa vsak napad na nemško vojaštvo kaznoval s smrtjo. Komaj je pa bil častnik izgovoril zadnje besede, je počil strel in oficir se je mrtev zgrudil na tla. Koj na to je bilo osem oseb, iz katerih skupine je bil oficir ustreljen, prijetih in na mestu ustreljenih. Ostale prebivalce so vojaki s kopiti pušk pognali nazaj v njihove hiše.

Na morju.

Valonski zaliv zavetišče za tuje ladje.

Italijanska lista „Messaggero“ in „Corriere d'Italia“ poročata, da od kopnega sem pretijo Valoni albanški vstaši, a na morju delajo Angleži in Francozi priprave, da postane valonski zaliv v zavetišče in opiralnice za vojne izpade Angležev in Francozov v jadransko morje.

Francosko brodovje v Jadr. morju?

Ankona, 18. avgusta.

Semkaj došli belgijski parnik „Ubier“ poroča, da je videl pri Visu štiri mogočne francoske križarke. Kam so plule, je neznano.

Rim, 20. avgusta.

Zgorajnemu poročilu nasprotno pa poroča list „Giornale d'Italia“ iz Pariza: Diplomatični krogi zatrjujejo, da Francija nima v Jadranskem morju nič iskati. Francija bo na morju nastopala, kjer bo slučajno potrebno.

Belgijci zaplenili avstrijsko ladjo.

Trst, 20. avgusta.

Avstrijski trgovski parnik „Zora“, ki je lastni na dubrovniške parobrodne družbe, je ob izbruhu te vojske bil na potu iz francoskega pristanišča Marseille v Newcastle na Angleškem in je dobil po brezžičnem brzojavu naročilo, da naj odpluje v belgijsko pristanišče Antwerpen. Komaj je ladja, ki je bila pa brez blaga, došla v tamošnje pristanišče, so prišli pod vodstvom nekega častnika belgijski orožniki na ladjo. Vse moštvo s kapitanom Buntiličem vred (25 mož), so aretirali, ladjo pa imenom Belgije zaplenili. Mornarji so bili dva dni zaprti v Antwerpnu, nato pa so jih spustili in zapeljali na mejo, odkoder so se po sedemdesetih vožnjah vrnili v Trst. Mornarji so razun enega Italijana bili sami avstrijski državljani. O nadaljni usodi „Zore“ še sedaj ni nič znano.

Pomorska bitka v Severnem morju?

„Grazer Volksblatt“ prinaša po „Giornale d'Italia“ tole poročilo angleških listov: Angleži so izgubili pri spopadu z nemškim brodovjem 16 ladij, in

med njimi admiralsko ladjo „Iron Duke“; nadalje Orion, Lion, Superb, Agamemnon, Bellerophon in Albion. Orion je potopil 6 nemških dreadnaufov (!!!). Izid je, da je potopljenih 28 nemških ladij, šest je ujetih.

Toda pri angleških poslanikih še o tej bitki ni nič znanega.

Vzhodno morje brez sovražnih ladij.

Berolin, 21. avgusta.

(Uradno.) V Vzhodnem morju ni sovražnika. Večkratno preiskovanje naših čet gor do finskega morskega zaliva nam je dokazalo, da v Vzhodnem morju ni videti nobene sovražne ladje. Nevtralnimi ladjam torej južno od finskega zaliva ne preti nobena nevarnost.

Križarki „Goeben“ in „Breslau“.

Drzni nemški križarki „Goeben“ in „Breslau“, ki sta utekli pred Carigrad, še vedno vznemirjata javnost. Pisalo se je, da so obe ladji nakupili Turki. Sedaj se je vnel prepir, ali je to res ali ne. Mi priobčujemo obojno poročilo:

Iz Londona poročajo: Turška vlada je dne 18. avgusta dala ruskemu poslaniku zagotovilo, da bodo nemški častniki in vojaki takoj zapustili ladjo in da jih nadomesti turško moštvo. Poveljeval bo ladjama kontreadmiral Limpus, bivši angleški častnik, ki je organiziral zadnji čas turško mornarico. Nadalje se poroča, da je nemška posadka že zapustila obe ladji.

Iz Milana pa poročajo: Iz Carigrada prihajajo poročila, da še imata obe ladji nemško zastavo in da še moštvo ni zapustilo ladij.

Bolgari zapirajo svoja pristanišča.

Bolgarsko vojno ministrstvo je odredilo, da se pristanišče Burgas zapre za trgovinske ladje. V pristanišče Varno smejo zahajati ladje samo pri dnevu med solnim vzhodom in zahodom, in odhajati smejo samo, ako imajo ladjevodeca (pilota) seboj.

Štiri ruske torpedovke ponesrečile.

Iz Štokholma poročajo na podlagi poročil iz Finskega: Dva ruska torpedna lovca sta trčila skupaj in se močno poškodovala. Parniki jih je zavlekel v plitvo in mirno vodovje. Tretji torpedni lovec je zavozil na trda tla, četrti je zadel na mino ter zletel v zrak. Poveljnik sveaborškega pristanišča je izvršil samoumor, bržkone radi teh nesreč.

Lov na Atlantskem morju.

„Narodni Listy“ prinašajo sledeči zanimivi brzojav iz Londona: Po mučni plovbi po morju, ki spominja na dni Napoleonovih vojen, je priplul včeraj angleški prekoatlantski parnik „Oceania“ s 75 milijoni frankov v zlatu in z več nego eno tonelato srebra v Southampton. To je prvi angleški parnik, ki je prišel v angleško luko od dneva napovedi vojne. Da bi ladjo obvaroval, je kapitan z vgasnjenimi lučmi v noči plul po atlantskem morju.

Ko je „Oceania“ minolo soboto zapustil New-York, ni še nikdo na ladji slutil, da bi moglo priti do vojne med Nemčijo in Anglijo. V sredo zjutraj pa je brezžični brzojav javil, da je vojna izbruhnila. Na krovu je bilo med potniki mnogo Avstrijcev, Angležev in Nemcev, ampak opazila se je čudovita prijaznost med vsemi potniki. Tekom noči so bili gor-nji deli ladje hitro pobarvani z drugo barvo, vsa okna zaprta in luči ugasnjene. Vsi potujoči so bili pozvani, naj čim prej ugasnejo luči v kabinah. Vede-lo se je namreč, da je nemška križarka „Dresden“ odšla iz Veracruz proti New-Yorku, da preži na angleške parnike in brezdvomno je bil tudi „Oceania“ zasledovan po tej nemški ladji na širokem morju. Toda njega brzini in kapitanovi previdnosti se je posrečilo ohraniti ladjo.

Angleška torpedovka utonila.

Iz Amsterdam se poroča, da je angleški rušilec torpedovk, „Bullfinch“, v Severnem morju trčil skupaj z nizozemskim parnikom „Einderdyk“ in takoj izginil v globočino. Del posadke je utonil, ostale so rešili Nizozemci ter jih spravili na svoj parnik.

Upor na Kavkazu.

Dunaj, 21. avgusta.

„Südslavische Korrespondenz“ poroča iz Carigrada: „Na Kavkazu vlada popolna prekucija. Med prekucami in ruski vladi zvestimi četami se vršijo že več dni krvavi boji. Potek dogodkov na Kavkazu zasleduje turška vlada z velikim nemirom. K poveljnikom turških obmejnih straž prihajajo odposlancev ruskih obmejnih čet in prosijo, naj turška armada odkoraka v Kavkaz. Položaj postaja vedno bolj nevzdržljiv.“

Ruske oblasti v Odesi, Kievu in Jekaterinoslavu so organizirale takozvane „črne stotnije“, ki

uprizorjajo pogrom zoper Poljake, Ukrajince in ude. Prekucija divja na Kavkazu na vseh koncih.

Iz Sofije se poroča, da so se spuntali mornarji ruskega črnomoškega brodovja ter so Odeso zažgali. Mesto Odesa gori.

Balkanska zveza.

Zveza med Turčijo, Rumunijo in Bolgarijo je gotova stvar. Balkanska zveza bo ostala z Avstrijo v prijateljskem razmerju. Rusija je zopet začela ob rumunski meji razpostavljati vojne čete. Turčija name-rava v Mali Aziji napasti rusko ozemlje.

Med Turčijo in Bolgarijo so za nekaj časa pre-trgane vse železnične zveze. Bolgarski list „Volja“ razlaga to odredbo: Da se ta odredba ne bo krivo tolmačila, javljamo, da je tako med našo in turško vlado dogovorjeno. Ker Turčija mobilizira in potrebuje za prevažanje čet vse železnične vozove, je za-prosila Bolgarijo, da privoli za nekoliko časa, da ne bo rednih železničnih zvez. Naše razmerje do Turčije je zelo prijateljsko, za kar imamo nepobitno doka-ze.

† Papež Pij X.

Novica za novico pretresa svet. V četrtek, dne 20. avgusta, je prišla nenađoma vest, da je umrl sv. Oče papež Pij X., ljubljene vseh katoliškega sveta, vtelesna miloba, združena s pobožnostjo in modrostjo. Stal je v 79. letu svoje starosti. Kdo bi si bil pred nekaj dnevi to mislil! Častitljivi, a še čvrsti starček je s prestola sv. Petra želel vsem svetu mir, a je sam tako naglo šel uživati večni mir. V naših viharjih časih je treba Cerkev modrega krmarja in za to je izguba Pija X. tem bolj bridka. A zaupajmo v previdnost božjo! Kristus vodi usodo svoje Cerkve.

O zadnjih urah sv. Očeta pripoveduje njegov zdravnik dr. Marchiafava: Sv. Oče je sprejel svete zakramente za umirajoče vesel in miren. Bil je pri popolni zavesti. Trenutek je celo zajokal, izredno ginjen. Na to je naredil z roko znamenje sv. križa. Njegove oči so bile spremenjene in take svilobe, kakoršne še nisem videl v svojem življenju. V oči gled bližajoče se smrti se je kazal mirnega in močnega. V svojem dolgoletnem zdravniškem poslovanju nisem doživel nič enakega. Po 9. uri zvečer (dne 19. avg.) je postal skoraj popolnoma nezavesten. Položil sem mu križ v roke. Mrmljaje je izgovoril še par besed in večkrat z veliko pobožnostjo stisnil križ. Potem se je oko strlo. Še nisem videl človeka tako spremenjenega umirati.

Poteze v obrazu sv. Očeta so ostale popolnoma nespremenjene. Prijazen nasmev mu plava okoli ustnic. Roke so na prsih sklenjene in držijo majhen križ. V četrtek popoldne dne 20. avgusta so prenesli truplo iz spalnice v prestolno dvorano.

V četrtek zjutraj ob 6. uri so zvonili z vsemi zvonovi po celem Rimu. Na Petrovem trgu so vse trgovine zaprte. Nekatere trgovine imajo napis: „Za-prta radi svetovne žalosti.“ Velika množica ljudstva stoji pred palačo. Listi so izšli črno obrobljeni. Papež je bil zbolel na vnetju dihal in velikih bronhij, torej na isti bolezni, katero je pred meseci naš cesar srečno prestopal. Nazadnje je še prišlo vnetje pluć in ledvic zraven.

V oporoki piše sv. Oče: „Ubog sem rojen, ubog sem živel in ubog želim umreti. Sv. stolico samo prošim, da bi mojima sestrama dajala mesečno 300 lir. Nočem, da bi me balzamirali.“

Obredi ob smrti papeževi.

Ko papež zatisne oko, naznani se smrt njegova takoj kamerlengu (komorniku) svete rimske Cerkve. Služba kamerlenga je silno važna zlasti še ob smrti sv. Očeta, ker je kamerlengo potem predsednik sv. zbora kardinalov pri volitvi in vlada sv. Cerkve do izvolitve novega papeža. Sedanjí kamerlengo je kardinal della Volpe.

Ko kamerlengo prejme vest o smrti papeževi, se poda ogledat mrliča. Preden stopi v sobo, kjer leži papežovo truplo, udari s srebrnim klavdom trikrat na duri, potem se trikrat vrže pred umrlim na tla, ga pokliče z njegovim krstnim imenom in trikrat s klavdom potrka na njegovo mrzlo čelo. S tem naznani, da se je z lastnimi očmi prepričal o smrti papeževi in da je zakon enakosti v smrti za-del tudi najvišjega duhovnika sv. Cerkve. Prvi služabnik mu nato poda ribičev prstan in druge pečat-nike rajnikov. Na teh se papežovo ime izbriše v znamenje, da je papeževa oblast na zemlji jenjala. Ko se na to kamerlengo pelje zopet nazaj v svoje stanovanje, zazvoni veliki zvon v stolni cerkvi sv. Petra ter naznani večnemu mestu smrt papežovo. — Takoj nato se oglašijo zvonovi po vseh rimskih cerkvah in zvonijo skozi eno uro. 24 ur po smrti se papežovo truplo odpre in mazili. Truplo se obleče kar v navadno papežovo obleko in se položi na posebno posteljo, do katere ima pristop občinstvo. Zraven postelje, ob kateri gore štiri velike sveče, stojita 2 stražnika. Tudi nekaj menihov neprestano moli ob truplu rajnika.

Drugo jutro se zbero kardinali z duhovščino cerkve sv. Petra in blagoslove truplo. Potem ga ne se 8 duhovnikov, katere spremljajo kardinali, druga duhovščina, nobelgarda in švicarji, v cerkev sv. Petra. Tu se opravijo mrtvaški obredi in se postavi truplo v kapelo najsv. zakramenta. Tu leži truplo za omrežjem odgrnjeno; samo noge so skozi omrežje dostopne; verniki, ki prihajajo rajnega sv. Očeta kropiti, poljubujejo noge.

Na večer tretjega dne se kardinali zopet zbero v tej kapeli. Med prepevanjem psalma Miserere se truplo prenese v nasprotno korno kapelo. Tu stoji krsta iz cipresnega lesa, katero vikar cerkve sv. Petra blagoslovi, kot zadnje bivališče papeževih zemskih ostankov. Če je med kardinali kdo papežu v rodu, ga ta pokrije z belim prtom po obrazu in po rokah. Sicer stori to papežev hišnik. K nogam rajnika polože tudi rudeč žametast mošnjiček, v katerem so zopet trije mošnjički enake barve. V prvem je toliko zlatih, v drugem srebrnih in v tretjem bakrenih novčičev, kolikor let je rajnik vladal kot papež. Naposled dva papeževa služabnika pogrneti rudeč, svilnat prt čez truplo in nato se krsta zapre in zabije. Ta krsta iz cipresnega lesa se dene potem še v večjo krsto iz svinca, v katero je vdolbeno ime papeža, število let njegovega vladanja, dan in leto njegove smrti. Nato kamerlengo sv. rimske Cerkve in papežev hišnik svinčeno krsto zapečatita; ta se potem dene še v večjo leseno krsto. V tej trojni krsti polože potem visokega mrliča v predal vrh vrat, ki so na desni od korne kapele. Tukaj toliko časa leži, da mu nov grob narede. Ako si je rajni papež izvolil poseben grob, ga tje kaj prenese pa še le čez leto dni.

Za dušo umrlega so devetdnevne molitve, ki se začne tretji dan po smrti. Zjutraj ima zaporedoma en kardinal v korni kapeli črno sv. mašo. Sredi kapele je mrtvaški oder, ki stoji do sedmega dne, ko je namreč veliki, prekrasni katafalki sredi cerkve sv. Petra postavljen. Tu se opravljajo potem mrtvaški obredi za rajnega. Prvi dan se bere v cerkvi sv. Petra za rajnega papeža 200 črnih maš, druge dni pa po 100, razen tistih, ki se bero po drugih cerkvah. Deveti dan pa ima kardinal, ki ga sv. zbor v to določi, mrtvaški govor. Nato se slovesno dovrše cerkveni mrtvaški obredi.

Kako je Pij X. preživel dan.

Beneški katoliški list „Difesa“ opisuje življenje papeža Pija X. tako-le:

Pij X. zelo zgodaj vstaja. Ko se mladi Sili — papežev sluga — nekoliko po 5. uri poda v papežev spalnico, sv. Oče navadno že sedi na stolu in moli brevir. Po 6. uri sv. Oče mašuje v mali kapelici, ki je zelo preprosta in ima lesen oltar. Maševal je, če ni bil bolan, vsak dan. Mašuje približno pol ure. Po sv. maši opravi papež kleče molitve po sv. maši. Nato zajtrkuje kavo, opečen kruh, surovo maslo in marmelade.

Če ni prevroče, se poda zjutraj v vatikanske vrtove, kjer se več časa izprehaja po hladnih hodnikih in razgovarja s komorniki in z nobelgardisti. Redno obišče lurško kapelico, ki je posneta po slavni lurški duplini. Izprehaja se zjutraj 1 uro, nato pa gre delat v svoje zasebne prostore.

Pred vsem reši obširno dopisovanje, nakar še slede poročila v cerkvenih zadevah. Zahteva red in točnost, in praktičen kot je, ne prezre nobene malenkosti.

Nato sprejme državnega tajnika Merry del Vala, ki mu poroča o zadevah s tujimi vladami. Slede javni ali posebni sprejemi visokih prelatov ali uglednih laikov. Gotove dni v tednu ali v mesecu spre-

jema višjega dvorjana, kardinale, prefekte in tajnike raznih kongregacij in druge visoke dostojanstvenike. Pij X. je jako ljubeznjiv in si zna pridobiti srca vseh, ki z njim občejejo.

Nekoliko po eni uri Pij X. kosi zelo priprosto, nato nekoliko počiva, a nikdar ne nad eno uro. nakar nadaljuje svoj brevir in rešuje listine.

Ob 6. uri popoldne se poda papež s spremstvom na hodnik Loggia, ki leži v III. nadstropju in ki je okrašen z velikimi naslikanimi zemljevidi in s slikami Mantovanijske, Gallijske in Consonijske iz življenja Pija X. Navadno čaka v Loggiji papeža kakih 20 uglednih Italijanov ali tujcev, ki pridejo v Rim, da smejo pristan sv. Očeta poljubiti. Med tem se z vsakim posameznikom ljubeznjivo razgovarja. Po avdienci ostane s svojim tajnim tajnikom sam.

Kdo bo papež?

Liberalni italijanski list „Tribuna“ si že dela skrbl zaradi novega papeža. Čudno je, da se povsod liberalci najrajši vmešavajo v reči, o katerih trdijo, da so jim deveta briga. Omenjeni list ugiba: Pri volitvi novega papeža ne bo ne nemške ne francoske stranke, ampak na površju bo verska struja v smislu Pija X., ki je veliko politiko postavil ob stran. Pri volitvi se bodo pokazale tri struje: konservativna, desnica bo kandidirala kardinala De Lai, njeni najuplívnejši volilci bodo kardinali Billot, Merry del Val, Sevin in Dubillard; nadalje levica, ki je modernim nazorom prijazna, bo kandidirala kardinale Gasparri, Maffi in Ferrari, njih najuplívnejši volilci bodo Agliardi, Cassetta, della Chiesa, Amette in Bourne in vsi avstrijski ter nemški kardinali, izvemši praškega in kolinskega; tretjič središče z zmernimi nazori in njega kandidati bodo kardinali: Ferrata, Poinpili, Serafini in Gotti. „Tribuna“ si nazadnje domišljuje, da ima največ upanja biti izvoljen papežem kardinal Ferrata. — Dolžnost nas katoličanov pa je, da ne ugibamo, ampak da po navodilu svojih škofov pobožno molimo za srečno izvolitev novega papeža.

Raznoterosti.

Duhovniške vesti. Nastavljeni so č. gg.: Ig. Brvar kot kaplan v St. Ilju pod Turjakom, Jožef Dušič kot kaplan v Framu in Anton Somrek v Rušah.

Umrli je č. g. Ivan Kunc, župnik in kn.-šk. duhovni svetovalec pri Sv. Juriju ob Ščavnici, dne 20. avgusta t. l. Pogreb se je vršil dne 22. t. m. Bil je rojen dne 6. julija 1848 v Ljutomeru. Pokojnik se je zelo veliko trudil, da bi postavil v St. Juriju novo cerkev, v to svrhu je mnogo žrtvoval in spravil že skoraj vso potrebno svoto za zidavo skupaj, toda sedaj ga je ljubi Bog poklical k sebi, predno je mogel izvršiti svoje mnogoletne načrte, Svetila mu večna luč!

Imenovanje. Policijski svetnik v Gradcu Mih. Papež, naš rojak iz St. Lovrenca na Drav. polju, je imenovan za policijskega nadsvetnika.

Zahvala č. sestram. Iz vrst vojakov, ki so nastanjeni v novem šolskem poslopju č. šolskih sester v Mariboru, smo dobili ta-le dopis: Veliko truda imajo č. šolske sestre z nami vojaki. Skrbijo za nas, naj bo Slovenec ali Nemec. Ranjenim obvezujejo noge ter brezplačno pomagajo pri zdravljenju. Največ truda pa imajo s pranjem našega perila, katerega pride veliko skupaj. Skoraj cele noči delajo v pralnici, da nam oskrbe snažno in sveže perilo. Za to jim izrekamo svojo zahvalo: Bog Vas blagoslovi na Vašem polju, povrni Vam tisočkrat ves Vaš trud, katerega tudi ne pozabimo do smrti. V imenu vseh: Peter Zemljč, vojak.

Prva ranjenca v Ljubljani. „Slovenec“ poroča: V Ljubljano so pripeljali dne 20. avgusta prva dva ranjenca s srbskega bojišča, stotnika pl. Novyja in poročnika Pavla Cvenklja. Našemu souredniku, ki je obiskal g. poročnika Cvenklja, člana kat. akad. društva „Danica“, na domu, je ta pripovedoval, da je bil ranjen nekaj kilometrov pred Valjevom. Ranjen je na vratu od kopita puške, na hrbtu ima rano od bajoneta, na levi roki je obstreljen. Vsled pretresenja možgan na levo oko ničesar ne vidi. Gospod Cvenkelj je dve srbski strojni puški zajel, na katerih so ga dobili nezvestnega, ležečega z razprtimi rokami. Nanj je streljala 14letna dekletica ter ga ranila. Ženske polivajo naše vojake z vrelo vodo. Ko gredo naši vojaki skozi sela, obeša prebivalstvo bele zastave in poljublja roke našim vojakom ter kliče: Živijo Franjo Josip! Ko pa naši odidejo, streljajo Srbi nanje z vseh strani.

Za avstrijski „Rudeči križ“ so darovali: Bernardin Šalamun, minorit pri Sv. Trojici v Halozah, 5 K; Ferik Seb. in Eksler Alojz, črkostaveca v tiskarni sv. Cirila, vsak po 10 K; J. Sojč in Hohnjec M., kiparja v Mariboru, vsak po 5 K; Čirič Liza 1 K; Belec Marija 5 K; Erjavec Francka 2 K; skupaj 44 K. S prejšnjimi izkazi skupaj 1362 K 40 vin. Hvala! — Prof. A. Jerovšek.

Ponavljalne poskušnje na srednjih šolah. Naučni minister vitez pl. Hussarek je izdal odredbo, po kateri vsi srednješolci, ki so poklicani pod orožje ali pa se prostovoljno zglasijo za aktivno vojaško službo, lahko napravijo poskušnjo poprej, predno so v-poklicani k armadi. Srednješolci, katerim se je pri-

sklepu letošnjega šolskega leta dovolila poskušnja, smejo isto takoj napraviti, če za to prosijo. Abiturienti, kateri so v preteklem poletnem terminu bili za pol leta reprobirani, lahko, ako za to prosijo, takoj ponovijo zrelostno izkušnjo. Tozadevne prošnje naj se pošljejo na pristojni deželni šolski svet.

Kako se dela. V štev. 99 je priobčila „Marb. Zeitung“ poročilo, da je župnik v St. Janžu, okraj Ptuj, aretiran. Poročilo je priobčeno pod naslovom: „Verhaftungen von Serbenfreunden.“ Na podlagi naše informacije pri šentjanskem župnijskem uradu izvememo, da je „Marburgerčina“ vest od prve do zadnje črke — neresnična — Svoje poročilo o vstopu 2 aretiranih duhovnikov v Vuhredu na vlak, je „Marburgerca“ vendar le preklicala, oziroma popravila.

Dev. Marija v Pušcavi. V četrtek, dne 20. avgusta po noči, je umrl tukajšnji veleposestnik in vrl naš pristaš g. Gašpar Lamprecht, star 62 let. Pogreb bo v nedeljo, dne 23. avgusta predpoldne. N. p. v m.!

Zadnja poročila, došla dne 24. avgusta.

Dunaj, 23. avgusta.

(Uradno.) Sedaj prihaja uradno poročilo o usodi naše male, a pogumne križarke „Zenta.“ „Zenta“ je dne 16. avgusta po boju s francosko mornarico utonila, vendar se je rešilo 14 častnikov in 170 mož (med njimi 50 ranjencev) na črnogorsko obal.

Kaj je z našo „Zento.“

Imena se bodo kmalu objavila. Vsa druga v izvenavstrijskih listih objavljena poročila so popolnoma iz trte izvita.

Križarka „Zenta“ je imela posadke 305 mož. Tudi naš rušilec torpedovk „Ulan“ je bil ob isti priliki v veliki nevarnosti. Prišel je v sovražni ogenj, a nasprotniki so tako slabo merili, da ga niso zadeli, in „Ulan“ je srečno utekel.

Rusi vpadajo v Vzhodno Prusijo.

Berolin, 22. avgusta.

Močne ruske čete korakajo proti črti Gumbinnen—Angerburg. Nemški prvi vojni kor je dne 20. avgusta zopet napadel sovražnika, ki se je bližal Gumbinnenu ter ga vrgel nazaj. Pri tem so Nemci ujeli 8000 mož in 8 topov.

O eni kavalerijski diviziji, ki spada k prvemu vojnemu koru, dolgo časa ni bilo nobenega glasu. Divizija se je tepla z dvema ruskima konjeniškima divizijama ter včeraj pripeljala 500 ujetnikov k prvemu vojnemu koru.

Rusi dobivajo pomoč severno in južno od Vzhodne Prusije. O nadaljnjem postopanju nemških čet se molči, da se sovražnikom prežgodaj ne izdajo načrti.

Nemci še prodirajo!

Berolin, 23. avgusta.

(Uradno.) Severno od Metzja (severno nemško bojišče) je nemški prestolonaslednik s svojo armado, s katero je prodiral ob obeh straneh mesta Longwy, zmagovito vrgel sovražne čete nazaj.

V Lotaringiji (južno nemško bojišče) je armada bavarskega prestolonaslednika zasledovala premaganega sovražnika, prodrla do črte Luneville-Blamont ter še nadaljuje zasledovanje.

Pred Namurom (belgijsko nemško bojišče) gro-mijo že od predvčeraj nemški topovi.

Namur je belgijska trdnjava, katero zdaj Nemci obstreljujejo, ter leži jugozapadno od Lütticha.

Velika potrtost v Parizu.

Sicer se Parižanom ne pove cela resnica, vendar se natihoma izve za vse občutljive poraze, ki so jih Francozi doživeli zadnje dni na bojišču. Nad 40 let je to ljudstvo sanjalo o maščevanju nad Nemci, a sedaj uvideva, da se sanje ne uresničujejo. Po ulicah ni pravega življenja, listi ne smešijo več nemške armade. Vse kavarnе zapirajo že ob osmih zvečer, gostilne ob 9. uri. Vsa gledališča so zaprta, živahnost po mestu je izginila.

Vojska z Japonsko.

Nemci odgovarjajo Japoncem.

Berolin, 23. avgusta.

Na japonski ultimāt je Nemčija japonskemu poslaniku v Berlinu ustmeno odgovorila kakor sledi:

Nemčija ne da na japonske zahteve nobenega odgovora. Vsled tega bo odpoklicala svojega poslanika v Tokio in izročila japonskemu poslaniku v Berlinu potne liste.

Severna Amerika proti Japonci.

Nekateri berolinski listi prinašajo vest, da so Združene države Severne Amerike v Tokiu izjavile, da stoji nemška naselbina Kiočau pod ameriškimi varstvom.

Ako se ta vest obistini, potem bo tudi vojska med japonsko in Severno Ameriko.